

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 гп 14/2020
27.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Татјана Матковић Стефановић, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року предлагача ТИМ ИНГ Центар доо Опорница, Десиминовац, Крагујевац, чији је пуномоћник Вујица Алексић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда 8Р4 П 29/20 од 11.09.2020. године, донео је дана 27.10.2020. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача као неоснована и потврђује решење Привредног апелационог суда 8Р4 П 29/20 од 11.09.2020. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда 8Р4 П 29/20 од 11.09.2020. године одбијен је као неоснован приговор ради убрзања поступка предлагача ТИМ ИНГ Центар доо Опорница, Десиминовца, Крагујевац, у предмету Привредног апелационог суда Пж 3591/19.

Против наведеног решења предлагач је благовремено уложио жалбу, са предлогом да се жалба подносиоца усвоји и одреди најкраћи могући рок у коме ће се завршити предмет Пж број 3591/2019.

Испитујући побијано решење на основу члана 16. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/2015), одлучено је да жалба није основана.

О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом у смислу члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Поступајући по приговору предлагача Привредни апелациони суд је утврдио да је поступак започет тужбом првостепеном суду дана 03.05.2018. године. Наведена тужба није могла бити уручена туженом на означеној адреси у тужби све до 28.01.2019. године. Уручењем тужбе туженом су се стекли услови да првостепени суд закаже и одржи рочиште. На рочишту заказаном за дан 23.04.2019. године тужени, иако уредно позван, није приступио, па је првостепени суд донео пресуду због изостанка. Наведена одлука уручена је туженом дана 16.05.2019. године на коју је изјавио жалбу. Списи по жалби достављени су Привредном апелационом суду дана 14.06.2019. године. Према извештају поступајућег судије известиоца предмет ће бити узет у рад и извећан по

редоследу решавања предмета којим је задужен поступајући судија. Привредни апелациони суд је утврдио да наведени предмет нема карактер хитног ни старог предмета по иницијалном акту да би имао приоритет у решавању; да се ради о средње-сложеном парничном предмету; да на страни предлагача није било пропуста који би утицали на трајање поступка, као и да на страни суда нема пропуста, јер је спис предмета по жалби стигао 14.06.2019. године при чему се предмети решавају по редоследу пријема. Ценећи све критеријуме предвиђене чланом 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року Привредни апелациони суд је закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаностима сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега. Сходно томе предлагач има Уставом зајемчено право да се о његовом захтеву реши.

У конкретном случају из утврђеног чињеничног стања произлази да предмет Пж број 3591/19 нема карактер хитног предмета нити предмета у коме је иницијални акт старији од 5 година и више, да би се по истом прекоредно поступало. Укупно трајање поступка од дана утужења до дана подношења приговора износи 2 године и 4 месеца, а од дана пријема списка предмета у Привредни апелациони суд до подношења приговора прошла је једна година и три месеца.

Сходно томе правилан је закључак Привредног апелационог суда да, с обзиром на дужину трајања поступка до дана улагања приговора, не произилази да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року. Тачно је да поступак пред Привредним апелационим судом траје дуже од девет месеци, али сама дужина жалбеног поступка у ситуацији када се не ради о хитом предмету нити старом предмету и када судија поступа и решава предмете по редоследу пријема не указује да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у складу са прописаним стандардима у овој материји.

Жалбени наводи подносиоца да је Привредни апелациони суд био дужан да у року од девет месеци поступи по жалби нису основани. У конкретном случају ради се о инструктивном року за суд из члана 383. Закона о парничном поступку. Последица непоштовања инструктивних рокова не доводи по аутоматизму до утврђивања повреде права на суђење у разумном року и не дозвољава одвојено посматрање наведеног рока у односу на целокупни ток поступка. Сходно томе правилан је закључак суда да подносиоцу није повређено право на суђење у разумном року, имајући у виду целину поступка, односно саму дужину трајања поступка.

На основу члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучено је као у изреци решења.

С у д и ј а,

Татјана Матковић Стефановић, с.р

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић